

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 966

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 6 decembrie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
237. — Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 69/2014 privind stabilirea unor măsuri financiare în domeniul sănătății și pentru modificarea unor acte normative.....	2	1.456. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor în unitatea administrativ-teritorială Vermeș, județul Caraș-Severin	6
1.139. — Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 69/2014 privind stabilirea unor măsuri financiare în domeniul sănătății și pentru modificarea unor acte normative....	2	3.391. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru aprobarea modelului și conținutului formularului 108 „Declarație privind impozitul pe reprezentanță”	7–9
★		6.965. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale, administrației publice și fondurilor europene, privind procedura de efectuare a plății sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din instituții publice devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2017	10
239. — Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 45/2017 pentru suspendarea Legii nr. 217/2016 privind diminuarea risipei alimentare	3	ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
1.141. — Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 45/2017 pentru suspendarea Legii nr. 217/2016 privind diminuarea risipei alimentare	3	Decizia nr. 56 din 11 septembrie 2017 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	11–16
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
851. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.408/2009 privind înființarea, organizarea și funcționarea Oficiului Național al Viei și Produselor Vitivinicole	4–5		
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI			
709. — Decizie pentru numirea domnului Ioan Cristian Șologon în funcția de subsecretar de stat la Ministerul Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene	6		

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru aprobarea Ordonanței de urgență
a Guvernului nr. 69/2014 privind stabilirea
unor măsuri financiare în domeniul sănătății
și pentru modificarea unor acte normative**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69 din 29 octombrie 2014 privind stabilirea unor măsuri financiare în domeniul sănătății și pentru modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 5 noiembrie 2014, cu completările ulterioare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR,
PETRU-GABRIEL VLASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
**CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON
POPESCU-TĂRICEANU**

București, 5 decembrie 2017.
Nr. 237.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind promulgarea Legii pentru aprobarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 69/2014
privind stabilirea unor măsuri financiare în domeniul sănătății
și pentru modificarea unor acte normative**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 69/2014 privind stabilirea unor măsuri financiare în domeniul sănătății și pentru modificarea unor acte normative și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 4 decembrie 2017.
Nr. 1.139.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR **SENATUL**

LEGE
privind aprobarea Ordonanței de urgență
a Guvernului nr. 45/2017 pentru suspendarea
Legii nr. 217/2016 privind diminuarea risipei alimentare

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45 din 30 iunie 2017 pentru suspendarea Legii nr. 217/2016 privind diminuarea risipei alimentare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 30 iunie 2017, cu următoarea modificare:

— **Articolul unic se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Articol unic. — Aplicarea prevederilor Legii nr. 217/2016 privind diminuarea risipei alimentare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 934 din 21 noiembrie 2016, se suspendă începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență până la data de 30 iunie 2018.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR,
PETRU-GABRIEL VLASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON
POPESCU-TĂRICEANU

București, 5 decembrie 2017.
Nr. 239.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET
pentru promulgarea Legii privind aprobarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 45/2017
pentru suspendarea Legii nr. 217/2016
privind diminuarea risipei alimentare

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 45/2017 pentru suspendarea Legii nr. 217/2016 privind diminuarea risipei alimentare și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 4 decembrie 2017.
Nr. 1.141.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.408/2009 privind înființarea, organizarea și funcționarea Oficiului Național al Viei și Produselor Vitivinicole

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 5 alin. (1) din Legea nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 5 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor normative de cheltuieli pentru autoritățile administrației publice și instituțiile publice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 247/2002, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 1.408/2009 privind înființarea, organizarea și funcționarea Oficiului Național al Viei și Produselor Vitivinicole, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 2 decembrie 2009, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) O.N.V.P.V. este instituție publică cu personalitate juridică, cu atribuții în domeniul vitivinicol, finanțată integral din venituri proprii, cu sediul în municipiul București, Șoseaua Iancului nr. 49, sectorul 2.”

2. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) O.N.V.P.V. este format din:

- a) aparatul executiv;
- b) Consiliul regiunilor viticole.

(2) Consiliul regiunilor viticole are rol consultativ și de coordonare tehnico-științifică și este compus din 10 reprezentanți ai regiunilor viticole și directorul general al O.N.V.P.V.

(3) Nominalizarea membrilor Consiliului regiunilor viticole se face de către organizația interprofesională recunoscută pentru sectorul vitivinicol și organizațiile de producători recunoscute, iar numirea acestora se face prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.

(4) Procedurile specifice privind aplicarea criteriilor în baza cărora pot fi nominalizați membrii Consiliului regiunilor viticole sunt stabilite și se aprobă prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale în conformitate cu prevederile art. 53 alin. (4) din Legea viei și vinului în sistemul organizării comune a pieței vitivinicole nr. 164/2015, cu modificările ulterioare.”

3. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) O.N.V.P.V. este condus de un director general numit prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, pe bază de concurs sau examen, în condițiile legii, cu avizul Consiliului regiunilor viticole.

(2) Directorul general al O.N.V.P.V. are rol decizional și îndeplinește și funcția de președinte al Consiliului regiunilor viticole.”

4. Articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Veniturile O.N.V.P.V. se constituie din:

- a) taxe percepute pentru autorizarea anuală a plantațiilor viticole destinate obținerii de struguri pentru producerea de vinuri cu denumire de origine controlată, denumită în continuare D.O.C., și vinuri cu indicație geografică, denumită în continuare I.G., precum și a plantațiilor din care se obțin vinuri varietale, atestarea dreptului de utilizare a D.O.C. și a I.G. pentru comercializarea vinurilor cu D.O.C. și/sau a vinurilor cu I.G. și pentru certificarea cantităților de vin varietal;
- b) sponsorizări;
- c) donații;
- d) prestări de servicii.

(2) O.N.V.P.V. poate susține financiar editarea în limba română și/sau într-o limbă de circulație internațională de cărți, broșuri și alte materiale de promovare și prezentare a sectorului vitivinicol românesc, pe piața internă și internațională, în conformitate cu prevederile art. 55 alin. (4) lit. a) din Legea nr. 164/2015, cu modificările ulterioare. Materialele respective pot fi înmânate cu titlu gratuit cu ocazia unor manifestări de profil și de asemenea pot fi comercializate.”

5. Articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — Nivelul taxelor prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a) se stabilește prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.”

6. La articolul 8, literele a), d) și k) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) gestionează potențialul de producție al României prin intermediul Registrului plantațiilor viticole, denumit în continuare R.P.V., parte integrantă a Sistemului informatic național al viei și vinului, denumit în continuare S.I.N.V.V., și asigură instruirea și suportul tehnic pentru consilierii R.P.V. din cadrul direcțiilor pentru agricultură județene și a municipiului București, în scopul operării și actualizării datelor cuprinse în S.I.N.V.V.;

d) gestionează sistemul autorizațiilor de plantare conform dispozițiilor Regulamentului (UE) nr. 1.308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor

agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1.037/2001 și (CE) nr. 1.234/2007 ale Consiliului;

.....
k) transmite Comisiei Europene, în conformitate cu prevederile Regulamentului delegat (UE) 2015/560 al Comisiei din 15 decembrie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1.308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește sistemul de autorizații pentru plantările de viță-de-vie, ale Regulamentului (CE) nr. 555/2008 al Comisiei din 27 iunie 2008 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 479/2008 al Consiliului privind organizarea comună a pieței vitivinicole în ceea ce privește programele de sprijin, comerțul cu țările terțe, potențialul de producție și privind controalele în sectorul vitivinicol, ale Regulamentului (CE) nr. 607/2009 al Comisiei din 14 iulie 2009 de stabilire a unor norme de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 479/2008 al Consiliului în ceea ce privește denumirile de origine protejate și indicațiile geografice protejate, mențiunile tradiționale, etichetarea și prezentarea anumitor produse vitivinicole și ale Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/1.185 al Comisiei din 20 aprilie 2017 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentelor (UE) nr. 1.307/2013 și (UE) nr. 1.308/2013 ale Parlamentului European și ale Consiliului în ceea ce privește notificările către Comisie ale informațiilor și documentelor, precum și de modificare și abrogare a mai multor regulamente ale Comisiei, comunicările obligatorii referitoare la schimburile de informații pentru analiza pieței vinului, precum și alte date solicitate de Comisia Europeană în conformitate cu regulamentele europene în vigoare, documentul unic și specificațiile produsului pentru care se solicită protecția în vederea examinării și publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, lista soiurilor de struguri de vinificație, aparținând speciei *Vitis vinifera* sau încrucișării între specia *Vitis vinifera* și alte specii din genul *Vitis*, care pot fi plantate, replantate sau altoite pe teritoriul național în scopul producerii vinului, și lista soiurilor de struguri de vinificație permise pentru obținerea vinului varietal și a celor excluse la etichetarea acestuia, în conformitate cu regulamentele europene în vigoare;”.

7. La articolul 8, literele o) și r) se abrogă.

8. La articolul 10, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) În cadrul numărului maxim de posturi aprobat, O.N.V.P.V. organizează inspectorate teritoriale, fără personalitate juridică, a căror înființare și ale căror atribuții sunt stabilite prin regulamentul de organizare și funcționare al O.N.V.P.V. Pentru desfășurarea activității acestora, O.N.V.P.V. achiziționează sau închiriază spații corespunzătoare, în condițiile legii, cu încadrarea în prevederile bugetare.”

9. La articolul 10, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (41), cu următorul cuprins:

„(41) O.N.V.P.V. utilizează pentru aparatul central două autoturisme, un microbuz pentru transport de materiale și 15 autolaboratoare pentru inspectoratele teritoriale, cu un consum lunar de carburanți de 200 litri/autovehicul.”

Art. II. — În termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, anexele nr. 2 și 3 la Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 56 din 19 ianuarie 2017, cu modificările ulterioare, se modifică în sensul trecerii Oficiului Național al Viei și Produselor Vitivinicole de la punctul II „Instituții publice finanțate din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat” din anexa nr. 2 „Structuri care funcționează în subordinea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale” la punctul III „Alte structuri finanțate din venituri proprii” și actualizării numărului total de autovehicule de la nr. crt. 10 din anexa nr. 3.

Art. III. — Hotărârea Guvernului nr. 1.408/2009 privind înființarea, organizarea și funcționarea Oficiului Național al Viei și Produselor Vitivinicole, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 2 decembrie 2009, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta hotărâre, se va republica dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Petre Daea

Ministrul finanțelor publice,

Ionuț Mișa

Ministrul muncii și justiției sociale,

Lia-Olguța Vasilescu

Ministrul afacerilor externe,

Teodor-Viorel Meleşcanu

Ministrul delegat pentru afaceri europene,

Victor Negrescu

București, 29 noiembrie 2017.

Nr. 851.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**pentru numirea domnului Ioan Cristian Șologon
în funcția de subsecretar de stat
la Ministerul Dezvoltării Regionale, Administrației Publice
și Fondurilor Europene**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Ioan Cristian Șologon se numește în funcția de subsecretar de stat la Ministerul Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene.

PRIM-MINISTRU

MIHAI TUDOSEContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Roxana-Cezarina Bănică

București, 6 decembrie 2017.

Nr. 709.

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN

**privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor în unitatea
administrativ-teritorială Vermeș, județul Caraș-Severin**

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se aprobă începerea lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor în unitatea administrativ-teritorială Vermeș, județul Caraș-Severin, lucrări ce se desfășoară în cadrul Programului național de cadastru și carte funciară — etapa I.

(2) Lucrările de înregistrare sistematică cuprind întreg teritoriul unității administrativ-teritoriale Vermeș.

Art. 2 — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,

Radu Codruț Ștefănescu

București, 17 noiembrie 2017.

Nr. 1.456.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN
pentru aprobarea modelului și conținutului formularului
108 „Declarație privind impozitul pe reprezentanță”

Având în vedere prevederile art. 237 alin. (1) și (3) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și avizul conform al Ministerului Finanțelor Publice comunicat prin Adresa nr. 715.654 din 24.11.2017,

în temeiul prevederilor art. 342 alin. (1) și (4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 5 alin. (4) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă modelul și conținutul formularului 108 „Declarație privind impozitul pe reprezentanță”, cod 14.13.01.17/r.1, prevăzut în anexa nr. 1 la prezentul ordin.

Art. 2. — Formularul prevăzut la art. 1 se completează și se depune potrivit instrucțiunilor prevăzute în anexa nr. 2 la prezentul ordin.

Art. 3. — Caracteristicile de tipărire, modul de difuzare, utilizare și păstrare a formularului prevăzut la art. 1 sunt prezentate în anexa nr. 3 la prezentul ordin.

Art. 4. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — Prevederile prezentului ordin se aplică începând cu declararea obligațiilor fiscale aferente anului 2018.

Art. 6. — Direcția generală proceduri pentru administrarea veniturilor, Direcția generală de reglementare a colectării creanțelor bugetare, Direcția generală de tehnologia informației, direcțiile generale regionale ale finanțelor publice și a municipiului București, precum și, după caz, direcțiile de specialitate din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Mirela Călugăreanu

DECLARAȚIE PRIVIND IMPOZITUL PE REPREZENTANȚĂ

108

Anul

Declarație rectificativă

Declarație privind impozitul datorat pentru anul în care se înființează reprezentanța

Declarație privind impozitul datorat pentru anul în care se desființează reprezentanța

I. DATE DE IDENTIFICARE A REPREZENTANȚEI

Cod de identificare fiscală

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Denumire

Adresa:

Stradă Număr Bloc Scară Ap.

Localitate Județ/Sector Cod poștal

Telefon Fax E-mail

Data înființării (ZZ/LL/AN)

--	--	--	--	--

Data desființării (ZZ/LL/AN)

--	--	--	--	--

II. DATE PRIVIND IMPOZITUL PE REPREZENTANȚĂ

-lei-

Impozit pe reprezentanță

Prezenta declarație reprezintă titlu de creanță și produce efectele juridice ale înștiințării de plată de la data depunerii acesteia, în condițiile legii. Sub sancțiunile aplicate faptei de fals în declarații, declar că datele din această declarație sunt corecte și complete.

Nume, Prenume:

Semnătura

Funcția/Calitatea:

Loc rezervat organului fiscal

Nr. înregistrare:

Data:

INSTRUCȚIUNI**de completare a formularului 108 „Declarație privind impozitul pe reprezentanță”, cod 14.13.01.17/r.1****A. Depunerea declarației**

1. Declarația privind impozitul pe reprezentanță se completează și se depune de către reprezentanța unei/unor persoane juridice străine, autorizată să funcționeze în România, potrivit legii.

2. Termen de depunere:

Reprezentanța unei/unor persoane juridice străine are obligația să depună declarația la organul fiscal central competent până în ultima zi a lunii februarie inclusiv a anului de impunere.

În situația reprezentanței unei/unor persoane juridice străine înființate sau desființate în/din România în cursul unei luni din anul de impunere, declarația se depune la organul fiscal central competent în termen de 30 de zile de la data la care aceasta a fost înființată sau desființată, după caz.

3. În situația reprezentanței unei/unor persoane juridice străine înființate în România în cursul unei luni din anul de impunere se bifează rubrica „Declarație privind impozitul datorat pentru anul în care se înființează reprezentanța”, se calculează impozitul anual pe reprezentanță datorat pentru anul de raportare, potrivit legii, și se înscrie la rubrica „Impozit pe reprezentanță” din formular.

În situația reprezentanței unei/unor persoane juridice străine desființate din România în cursul anului de impunere se bifează rubrica „Declarație privind impozitul datorat pentru anul în care se desființează reprezentanța”, se recalculează impozitul anual pe reprezentanță datorat pentru anul de raportare, potrivit legii, și se înscrie la rubrica „Impozit pe reprezentanță” din formular.

4. În cazul în care se corectează declarația depusă inițial, declarația rectificativă se întocmește pe același model de formular, înscriind „X” în rubrica „Declarație rectificativă”.

În situația în care se corectează declarația depusă în cazul înființării sau desființării reprezentanței se bifează atât rubrica „Declarație rectificativă”, cât și rubrica „Declarație privind impozitul datorat pentru anul în care se înființează reprezentanța” sau rubrica „Declarație privind impozitul datorat pentru anul în care se desființează reprezentanța”, după caz.

5. Declarația privind impozitul pe reprezentanță se depune la organul fiscal central competent pentru administrarea reprezentanței unei/unor persoane juridice străine, autorizate să funcționeze în România, potrivit legii.

6. Declarația privind impozitul pe reprezentanță se completează cu ajutorul programului de asistență.

7. Formularul se depune la organul fiscal central competent, în format PDF, cu fișier XML atașat, pe suport CD, însoțit de formatul hârtie, semnat conform legii, sau se transmite prin

mijloace electronice de transmitere la distanță, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

B. Completarea declarației

8. Perioada de raportare

În rubrica „Anul” se înscrie cu cifre arabe anul calendaristic pentru care se completează declarația (de exemplu: 2018).

9. Secțiunea I „Date de identificare a reprezentanței”

9.1. În rubrica „Cod de identificare fiscală” se completează codul de identificare fiscală atribuit reprezentanței unei/unor persoane juridice străine, autorizate să funcționeze în România, potrivit legii, înscriindu-se cifrele cu aliniere la dreapta.

În situația în care declarația se completează de către împuternicitul/reprezentantul fiscal, desemnat potrivit legii, se înscrie codul de identificare fiscală atribuit de organul fiscal competent reprezentanței ale cărei obligații sunt îndeplinite, precum și datele de identificare ale acesteia, iar la rubrica „Funcția/Calitatea” din formular se înscrie „Împuternicit”.

9.2. În rubricile „Denumire” și „Adresa” se înscrie datele de identificare ale reprezentanței unei/unor persoane juridice străine, autorizate să funcționeze în România, potrivit legii.

9.3. În situația în care reprezentanța se înființează în cursul anului, se înscrie data înființării reprezentanței în rubrica corespunzătoare din formular.

9.4. În situația în care reprezentanța se desființează în cursul anului, se înscrie data desființării reprezentanței în rubrica corespunzătoare din formular.

10. Secțiunea II „Date privind impozitul pe reprezentanță”

10.1. În rubrica „Impozit pe reprezentanță” se înscrie suma reprezentând impozitul pe reprezentanță, datorat pentru anul de raportare, stabilit potrivit legii.

10.2. În cazul reprezentanței unei/unor persoane juridice străine, care se înființează sau desființează în cursul unui an fiscal, impozitul datorat pentru acest an se calculează proporțional cu numărul de luni de existență a reprezentanței în anul fiscal respectiv.

10.3. În cazul în care persoanele juridice străine înființează o reprezentanță în România în cursul unei luni din anul de impunere, impozitul pentru anul de impunere se calculează începând cu data de 1 a lunii în care reprezentanța a fost înființată până la sfârșitul anului respectiv.

10.4. Pentru reprezentanțele care se desființează în cursul anului de impunere, impozitul anual se recalculează pentru perioada de activitate de la începutul anului până la data de 1 a lunii următoare celei în care se desființează.

CARACTERISTICI**de tipărire, modul de difuzare, utilizare și păstrare a formularului**

1. Denumire: Declarație privind impozitul pe reprezentanță, cod 14.13.01.17/r.1 (formular 108)

2. Caracteristici de tipărire: se completează și se editează cu ajutorul programului de asistență, asigurat gratuit de către Agenția Națională de Administrare Fiscală.

3. Se utilizează la declararea impozitului pe reprezentanță.

4. Se completează și se depune: de către reprezentanța unei/unor persoane juridice străine, autorizate să funcționeze în România, potrivit legii;

5. Circulă: — un exemplar la organul fiscal central competent;

— un exemplar la contribuabil.

6. Se arhivează la organul fiscal central competent.

MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE, ADMINISTRAȚIEI PUBLICE ȘI FONDURILOR EUROPENE

ORDIN**privind procedura de efectuare a plății sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din instituții publice devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2017**

Având în vedere Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2017 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 129/2017, cu modificările și completările ulterioare, și prevederile art. 13 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, aprobată prin Legea nr. 152/2017,

în temeiul art. 14 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 15/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene,

viceprim-ministrul, ministrul dezvoltării regionale, administrației publice și fondurilor europene, emite prezentul ordin.

Art. 1. — Prezentul ordin stabilește procedura de efectuare a plății sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului Ministerului Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene, a instituțiilor din subordine și a instituțiilor sub autoritate, devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2017.

Art. 2. — (1) Plata sumelor datorate în temeiul titlurilor executorii, prevăzute la art. 1, se realizează, eșalonat, în 5 tranșe anuale, potrivit prevederilor art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, aprobată prin Legea nr. 152/2017.

(2) Plata sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din instituțiile și autoritățile publice, devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2017, se va realiza astfel:

- a) în primul an de la data la care hotărârea judecătorească devine executorie se plătește 5% din valoarea titlului executoriu;
- b) în al doilea an de la data la care hotărârea judecătorească devine executorie se plătește 10% din valoarea titlului executoriu;
- c) în al treilea an de la data la care hotărârea judecătorească devine executorie se plătește 25% din valoarea titlului executoriu;
- d) în al patrulea an de la data la care hotărârea judecătorească devine executorie se plătește 25% din valoarea titlului executoriu;
- e) în al cincilea an de la data la care hotărârea judecătorească devine executorie se plătește 35% din valoarea titlului executoriu.

(3) În cursul termenului prevăzut la alin. (1), orice procedură de executare silită se suspendă de drept.

(4) Sumele prevăzute la alin. (1), plătite în temeiul art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, aprobată prin Legea nr. 152/2017, se actualizează cu indicele prețurilor de consum comunicat de Institutul Național de Statistică (INS), după următoarea formulă de calcul:

$$A = (\text{suma de actualizat} \times \text{IPC}) / 100,$$

unde:

A — suma totală necesară a fi achitată, ca urmare a actualizării;
suma de actualizat — suma corespunzătoare unei tranșe, prin aplicarea procentului corespunzător anului în care se va efectua plata, la valoarea titlului executoriu;

IPC — indicele prețurilor de consum, astfel cum a fost stabilit de I.N.S. pentru luna la care se efectuează plata sumei, comparativ cu luna în care aceasta trebuia pusă în executare.

(5) Procedura de plată eșalonată prevăzută la alin. (2) se aplică și în ceea ce privește plata sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2017, având ca obiect acordarea de daune-interese moratorii sub formă de dobânzi legale pentru plata eșalonată a sumelor prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea unor drepturi salariale personalului din sectorul bugetar.

(6) La sumele actualizate în condițiile alin. (4) se acordă dobânda legală remuneratorie, calculată de la data la care hotărârea judecătorească a rămas executorie.

Art. 3. — Sumele aferente drepturilor de natură salarială sunt supuse principiilor de impunere fiscală prevăzute de legislația în vigoare la data efectuării plății.

Art. 4. — Sumele prevăzute la art. 2 alin. (1), inclusiv diferențele rezultate ca urmare a actualizării acestora la data efectuării plății, se suportă, în ceea ce privește încadrarea cheltuielilor bugetare conform clasificății economice pentru personalul Ministerului Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene și a instituțiilor din subordine sau de sub autoritatea ministerului, din titlul 10 „Cheltuieli de personal”, articolul și alineatul de cheltuieli corespunzător, conform legii.

Art. 5. — Sumele prevăzute la art. 2 alin. (1) vor fi evidențiate și declarate în luna în care se efectuează plata acestora.

Art. 6. — Ministerul Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene, prin Direcția generală management financiar, resurse umane și administrativ, va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale, administrației publice și fondurilor europene, nr. 6.483/2017*) privind procedura de efectuare a plății sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din instituții publice devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2017 își încetează aplicabilitatea.

Art. 8. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale, administrației publice și fondurilor europene,

Sirma Caraman,
secretar de stat

București, 29 noiembrie 2017.

Nr. 6.965.

*) Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale, administrației publice și fondurilor europene, nr. 6.483/2017 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 56**din 11 septembrie 2017**

Dosar nr. 1.047/1/2017

Ionel Barbă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal — președintele completului
Viorica Trestianu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Mariana Constantinescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Carmen Maria Ilie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Veronica Năstasie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Rodica Florica Voicu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Emilia Claudia Vișoiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ana-Hermina Iancu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adriana Elena Gherasim	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ce formează obiectul sesizării este constituit conform dispozițiilor art. XIX alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu modificările ulterioare, și ale art. 274 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul Î.C.C.J.*).

Ședința este prezidată de domnul judecător Ionel Barbă, președintele Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă domnul Aurel Segărceanu, magistrat-asistent la Secțiile Unite, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 276 din Regulamentul Î.C.C.J.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept i-a în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 20.249/3/2015, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dacă noțiunea de «poliție politică», prevăzută de art. 54 lit. j) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, o include și pe cea de «colaborator al Securității» (colaborator al poliției politice comuniste), astfel cum este definită de art. 5 alin. (3) raportat la art. 5 alin. (1) din Legea nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea poliției politice comuniste, cu modificările și completările ulterioare, respectiv de art. 2 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, cu modificările ulterioare, sau se referă doar la cea de «lucrător al Securității» (agent al poliției politice comuniste), astfel cum este definită de art. 5 alin. (2) raportat la art. 5 alin. (1) din Legea nr. 187/1999, respectiv de art. 2 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008”.

Magistratul-asistent prezintă referatul, arătând că instanțele de judecată, în marea majoritate, au comunicat că nu au identificat hotărâri referitoare la problema de drept supusă dezlegării; se arată, de asemenea, că a fost depus la dosar raportul întocmit de judecătorul-raportor, actul fiind comunicat, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, părților, care au formulat punctele de vedere atașate la dosar.

În urma deliberărilor, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept ce face obiectul sesizării, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

1. Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din 8 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 20.249/3/2015, a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile prin care să se dea o rezolvare de principiu cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Dacă noțiunea de «poliție politică», prevăzută de art. 54 lit. j) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 188/1999*), o include și pe cea de «colaborator al Securității» (colaborator al poliției politice comuniste), astfel cum este definită de art. 5 alin. (3) raportat la art. 5 alin. (1) din Legea nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea poliției politice comuniste, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 187/1999*), respectiv de art. 2 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, cu modificările ulterioare (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008*), sau se referă doar la cea de «lucrător al Securității» (agent al poliției politice comuniste), astfel cum este definită de art. 5 alin. (2) raportat la art. 5 alin. (1) din Legea nr. 187/1999, respectiv de art. 2 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008”.

II. Expunerea succintă a procesului. Obiectul investirii instanței care a solicitat pronunțarea unei hotărâri prealabile. Stadiul procesual în care se află pricina

2. Prin cererea de chemare în judecată, înregistrată pe rolul Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, reclamanta Agenția Națională a Funcționarilor Publici (A.N.F.P.), în contradictoriu cu pârâții Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (A.P.I.A.) și numitul A., a solicitat:

— obligarea pârâtei A.P.I.A. să emită un act administrativ de încetare a raportului de serviciu al numitului A., având funcția publică de conducere de director executiv al Centrului județean din cadrul A.P.I.A., pentru neîndeplinirea condiției pentru ocuparea unei funcții publice, prevăzută expres de art. 54 lit. j) din Legea nr. 188/1999;

— anularea Deciziei nr. 152/1.08.2005, emisă de directorul general al A.P.I.A. (prin care, începând cu 1.08.2005, pârâțul A.

a fost numit în funcția publică de consilier, clasa I, gradul profesional principal, treapta de salarizare 3, la sucursala Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură și Dezvoltare Rurală) și a tuturor actelor administrative referitoare la raportul de serviciu al pârâtului A., pentru neîndeplinirea condiției prevăzute de art. 54 lit. j) din Legea nr. 188/1999.

3. În motivarea cererii, reclamanta a arătat că, urmare a Adresei nr. 37.492/2014 a pârâtei A.P.I.A., astfel cum a fost completată prin Adresa nr. 44.399/19.12.2014, înregistrată la A.N.F.P. cu nr. 55.727/22.12.2014, a luat cunoștință că prin Sentința nr. 504 din 25.01.2012, pronunțată de Curtea de Apel București în Dosarul nr. 11.935/2/2010, definitivă și irevocabilă prin Decizia nr. 4.764 din 29.03.2013 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, a fost constatată calitatea pârâtului A. de colaborator al Securității.

4. Potrivit art. 54 lit. j) din Legea nr. 188/1999, poate ocupa o funcție publică persoana care nu a desfășurat activitate de poliție politică, astfel cum este definită de lege. Norma juridică menționată a fost introdusă prin pct. 37 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 161/2003*).

5. Potrivit art. 5 alin. (1) din Legea nr. 187/1999, în vigoare la data introducerii normei juridice sus-menționate, „Prin *poliție politică* se înțelege toate acele structuri ale securității, create pentru instaurarea și menținerea puterii totalitar-comuniste, precum și pentru suprimarea sau îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului”, iar următoarele alineate ale aceluiași articol cuprind o enumerare a persoanelor implicate în activitatea de poliție politică, printre acestea fiind expres prevăzută și cea de „colaborator al Securității”.

6. Ulterior, Legea nr. 187/1999 a fost abrogată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008. În preambulul acestui din urmă act normativ, astfel cum a fost aprobat cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, se precizează că: „În perioada de dictatură comunistă, cuprinsă între 6 martie 1945—22 decembrie 1989, puterea comunistă a exercitat, în special prin organele securității statului, parte a poliției politice, o permanentă teroare împotriva cetățenilor țării, drepturilor și libertăților lor fundamentale”, iar conform art. 2 lit. b) din același act normativ, din organele Securității statului, parte a poliției politice, fac parte și persoanele care au fost declarate colaboratori ai Securității de către instanțele de judecată.

7. Drept urmare, a susținut reclamanta, în condițiile în care pârâtul A. a fost declarat colaborator al Securității, nu îndeplinește condiția prevăzută de art. 54 lit. j) din Legea nr. 188/1999 pentru ocuparea unei funcții publice.

8. Pârâta A.P.I.A., prin întâmpinare, a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca nefondată, arătând că, la solicitarea sa, prin Adresa nr. 46.815 din 9.12.2014, reclamanta A.N.F.P. a comunicat că, în raport cu sentința judecătorească de constatare a calității de colaborator al Securității a pârâtului A., nu există teme legal expres în cuprinsul Legii nr. 188/1999 pentru încetarea raportului de serviciu al acestuia pentru nerespectarea condiției prevăzute la art. 54 lit. j) din același act normativ, ci se impune constatarea pe cale judecătorească a nulității actului administrativ de numire a pârâtului A. în funcția publică, titularul dreptului la acțiune fiind chiar A.N.F.P.

9. Prin întâmpinarea formulată, pârâtul A. a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată, arătând că prin hotărârile judecătorești invocate de reclamantă s-a constatat calitatea sa de colaborator al Securității și nicidecum că ar fi desfășurat activitate de poliție politică, ceea ce este cu totul diferit, cele două concepte fiind diametral opuse, având în vedere că a fi „colaborator al Securității” nu presupune a fi desfășurat și activitate de poliție politică.

10. Prin Sentința nr. 7.688 din 6.11.2015, prima instanță a respins acțiunea ca neîntemeiată, reținând, în esență, că, spre deosebire de Legea nr. 187/1999 pe care a înlocuit-o, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu mai conține o definiție legală a noțiunii de „poliție politică”, iar înțelesul legal atribuit sintagmei „colaborator al Securității” este și el diferit în raport cu vechea reglementare.

11. Împotriva hotărârii pronunțate de prima instanță a declarat recurs reclamanta, susținând că instanța de fond a aplicat greșit legea, respectiv Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 și art. 54 lit. j) din Legea nr. 188/1999, ignorând hotărârile judecătorești prin care s-a reținut calitatea de colaborator al Securității a intimatului-pârât A. și, implicit, faptul că acesta a desfășurat activități de poliție politică, astfel cum rezultă din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008.

III. Dispozițiile legale supuse interpretării

12. *Legea nr. 188/1999:*

„Art. 54. — Poate ocupa o funcție publică persoana care îndeplinește următoarele condiții: (...)

j) nu a desfășurat activitate de poliție politică, astfel cum este definită prin lege.”

13. *Legea nr. 187/1999*:*

„Art. 5. — (1) Prin *poliție politică* se înțelege toate acele activități ale securității statului sau ale altor structuri și instituții cu caracter represiv, care au vizat instaurarea și menținerea puterii totalitar comuniste, precum și suprimarea sau îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(2) Este agent al poliției politice comuniste orice persoană care, având calitatea de lucrător operativ al organelor de securitate sau de miliție, inclusiv ofițer acoperit, în perioada 1945—1989, a desfășurat activități de poliție politică în sensul prezentei legi.

(3) Este colaborator al poliției politice comuniste, în sensul prezentei legi, persoana care a furnizat sau a înlesnit transmiterea de informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relații verbale consemnate de lucrătorii operativi, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist, de natură să aducă atingere drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Informațiile cuprinse în declarațiile, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei și procesului, în stare de libertate, de reținere ori de arest de către persoana interogată pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată și condamnată, nu fac obiectul acestei prevederi. (...)

14. *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008:*

„Art. 2. — În înțelesul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

a) *lucrător al Securității* — orice persoană care, având calitatea de ofițer sau de subofițer al Securității sau al Miliției cu atribuții pe linie de Securitate, inclusiv ofițer acoperit, în perioada 1945 — 1989, a desfășurat activități prin care a suprimat sau a îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului;

b)**) *colaborator al Securității* — persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relații verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin

* Legea nr. 187/1999 a fost abrogată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 10 martie 2008.

** Prin Decizia Curții Constituționale nr. 672 din 26 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 599 din 8 august 2012, s-a constatat că sintagmele „indiferent sub ce formă” și „relații verbale consemnate de lucrătorii Securității” din cuprinsul art. 2 lit. b) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 sunt neconstituționale.

care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Persoana care a furnizat informații cuprinse în declarații, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei și procesului, în stare de libertate, de reținere ori de arest, pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată și condamnată, nu este considerată colaborator al Securității, potrivit prezentei definiții, iar actele și documentele care consemnau aceste informații sunt considerate parte a propriului dosar. Persoanele care, la data colaborării cu Securitatea, nu împliniseră 16 ani, nu sunt avute în vedere de prezenta definiție, în măsura în care se coroborează cu alte probe. Colaborator al Securității este și persoana care a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea, precum și cei care, având calitatea de rezidenți ai Securității, coordonau activitatea informatorilor; (...)"

IV. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

15. Părțile nu au formulat un punct de vedere propriu-zis cu privire la dezlegarea chestiunii de drept, altul decât cel care rezultă din motivele și apărările formulate în cadrul litigiului de fond, care au fost expuse mai sus.

V. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea

A. Cu privire la admisibilitatea sesizării

16. Instanța de trimitere a apreciat că sunt îndeplinite cerințele prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, reținând următoarele: soluționarea pe fond a cauzei depinde de lămurirea modului de interpretare/aplicare a dispozițiilor legale menționate, problema de drept este nouă, deoarece, prin consultarea jurisprudenței, s-a constatat că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

B. Cu privire la chestiunea de drept ce formează obiectul sesizării

17. Instanța de trimitere nu și-a exprimat punctul de vedere privind modul de dezlegare a chestiunii de drept ce formează obiectul sesizării, conform art. 520 alin. (1) teza finală din Codul de procedură civilă, rezumându-se la opinia potrivit căreia „noțiunea de «colaborator al Securității» (colaborator al poliției politice comuniste), astfel cum este definită de art. 5 alin. (3) raportat la art. 5 alin. (1) din Legea nr. 187/1999, respectiv de art. 2 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, ar putea fi inclusă în noțiunea de «poliție politică» prevăzută de art. 54 lit. j) din Legea nr. 188/1999”.

VI. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

18. Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal are o jurisprudență bogată în legătură cu interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 5 alin. (1) din Legea nr. 187/1999 și art. 2 lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, din care menționăm următoarele decizii: nr. 1.740 din 23 martie 2007, nr. 5.909 din 17 decembrie 2009, nr. 1.450 din 12 martie 2010, nr. 2.699 din 11 mai 2011, nr. 4.212 din 18 octombrie 2012, nr. 2.709 din 31 mai 2012, nr. 817 din 15 februarie 2013, nr. 7.489 din 28 noiembrie 2013, nr. 4.806 din 3 aprilie 2013, nr. 968 din 26 februarie 2014, nr. 1.447 din 20 martie 2014, nr. 3.061 din 26 iunie 2014, nr. 2.619 din 23 iunie 2015, nr. 2.349 din 5 iunie 2015, nr. 2.348 din 5 iunie 2015, nr. 433 din 19 februarie 2016, nr. 933 din 25 martie 2016, nr. 1.527 din 18 mai 2016.

19. La solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, instanțele de judecată, în marea majoritate, au comunicat că nu au identificat hotărâri referitoare la problema de drept supusă dezlegării; singurele instanțe care au transmis hotărâri sunt

Tribunalul Vaslui — Secția civilă (Sentința nr. 80 din 22 martie 2016) și Curtea de Apel Iași — Secția de contencios administrativ și fiscal (Decizia nr. 1.054 din 2 noiembrie 2016).

20. Prin Sentința nr. 80 din 22 martie 2016, Tribunalul Vaslui — Secția civilă a admis acțiunea formulată de reclamantul funcționar public, a anulat decizia emisă de Agenția pentru Protecția Mediului Vaslui și a dispus reintegrarea reclamantului în funcția deținută de acesta în cadrul respectivei agenții. A reținut instanța de judecată că dispozițiile art. 54 lit. j) din Legea nr. 188/1999, prin care s-a prevăzut condiția de recrutare a funcționarilor publici de a „nu a desfășura activitate de poliție politică, astfel cum este definită prin lege”, au intrat în vigoare ulterior numirii reclamantului în funcția publică, astfel încât nu pot fi aplicate retroactiv. De asemenea s-a reținut că fapta reclamantului, constatată prin hotărâre judecătorească definitivă, de a fi colaborator al Securității nu îndeplinește condițiile faptei prevăzute de art. 77 alin. (2) lit. j) din Legea nr. 188/1999, pentru că nu a fost săvârșită în cursul funcției publice și în termenul de prescriere a aplicării sancțiunii disciplinare, reclamantul neîncălcând cu vinovăție nicio îndatorire corespunzătoare funcției publice pe care o deținea, pentru a i se putea aplica răspunderea disciplinară.

21. Totodată, a reținut tribunalul, reclamantul nu a devenit incompatibil odată cu publicarea unei hotărâri judecătorești prin care se constată calitatea sa de colaborator al Securității, un asemenea caz de incompatibilitate nefiind prevăzut de Legea nr. 161/2003. Faptul că reclamantul a declarat în anul 2005 pe propria răspundere că, până în 1990 și după acest an, nu a făcut poliție politică nu are nicio relevanță asupra reținerii vreunei abateri disciplinare, această declarație fiind dată anterior pronunțării hotărârii judecătorești prin care s-a constatat calitatea sa de colaborator al Securității.

22. Prin Decizia nr. 1.054 din 2 noiembrie 2016, Curtea de Apel Iași — Secția de contencios administrativ și fiscal a admis recursul declarat de Agenția pentru Protecția Mediului Vaslui împotriva Sentinței nr. 80 din 22 martie 2016 a Tribunalului Vaslui sus-menționate, pe care a casat-o, iar pe fond a respins acțiunea reclamantului ca neîntemeiată, menținând actul administrativ contestat, prin care acesta fusese destituit din funcția publică, pentru cazul de incompatibilitate privind neîndeplinirea condiției prevăzute de art. 54 lit. j) din Legea nr. 188/1999.

23. Curtea de apel a reținut că Legea nr. 161/2003 nu i se aplică reclamantului, raportat la momentul recrutării lui, pentru că ar retroactiva, dar privește concret situația acestuia începând cu data intrării ei în vigoare, din anul 2003; mai mult, după anul 2003, prin ordinul emis în anul 2005, reclamantul a fost numit în funcția publică de conducere de director executiv (pentru care a dat declarație pe propria răspundere că nu a făcut poliție politică), iar prin ordinul emis în anul 2009 a fost numit în funcția publică de execuție vacantă de consilier.

24. A reținut instanța de recurs că textul art. 54 din Legea nr. 188/1999 nu se referă strict la recrutarea funcționarilor publici, așa cum se apără reclamantul, ci la ocuparea, în sens larg, a unei funcții publice, cum rezultă din chiar modalitatea de reglementare a legii, art. 56 din lege prevăzând că recrutarea este doar una din formele de ocupare a funcției publice. Fapta reclamantului de a ocupa o funcție publică, după intrarea în vigoare a Legii nr. 161/2003 și după constatarea calității de colaborator al Securității, deși îi era interzis, pentru că a făcut poliție politică, se încadrează în dispozițiile art. 77 alin. (2) lit. j) din Legea nr. 188/1999, potrivit cărora constituie abatere disciplinară încălcarea prevederilor legale referitoare la îndatoriri, incompatibilități, conflicte de interese și interdicții stabilite prin lege pentru funcționarii publici (în cazul în speță fiind vorba de o interdicție).

25. De asemenea, câteva instanțe (Judecătoria Sfântu Gheorghe și tribunalele Galați și Suceava) au transmis puncte de vedere potrivit cărora noțiunea de „poliție politică”, prevăzută de art. 54 lit. j) din Legea nr. 188/1999, o include și pe cea de „colaborator al Securității” (colaborator al poliției politice comuniste), astfel cum este definită de art. 5 alin. (3) raportat la art. 5 alin. (1) din Legea nr. 187/1999, respectiv de art. 2 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008.

VII. Jurisprudența Curții Constituționale

26. În jurisprudența instanței de contencios constituțional au fost identificate următoarele hotărâri referitoare la dispozițiile legale supuse interpretării: Decizia nr. 162 din 22 martie 2005 [privind art. 5 alin. (2)—(5) din Legea nr. 187/1999], publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 355 din 27 aprilie 2005; Decizia nr. 218 din 13 martie 2007 [privind art. 5 alin. (1) și (2) din Legea nr. 187/1999], publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 17 aprilie 2007; Decizia nr. 51 din 31 ianuarie 2008 (prin care s-au declarat neconstituționale dispozițiile Legii nr. 187/1999), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 6 februarie 2008; Decizia nr. 41 din 24 ianuarie 2006 [privind art. 50 lit. j) din Legea nr. 188/1999], publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 180 din 24 februarie 2006; Decizia nr. 530 din 9 aprilie 2009 [referitoare la art. 2 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008], publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 24 iunie 2009; Decizia nr. 751 din 16 decembrie 2014 (referitoare la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 4 februarie 2015; Decizia nr. 543 din 12 iulie 2016 [referitoare la art. 2 lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008], publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 713 din 15 septembrie 2016.

VIII. Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și Curții de Justiție a Uniunii Europene

27. În jurisprudența instanțelor europene au fost identificate următoarele hotărâri, care pot prezenta relevanță pentru dezlegarea chestiunii de drept ce formează obiectul sesizării: Hotărârea din 22 martie 2000 (*Cauza Rotaru împotriva României* — C. 28.341/95); Hotărârea din 14 octombrie 2008 (*Cauza Petrina împotriva României* — C. 78.060/01); Decizia de inadmisibilitate din 9 iunie 2009 (*Cauza Rad împotriva României* — C. 9.742/04); Hotărârea din 27 octombrie 2009 (*Cauza Haralambie împotriva României* — C. 21.737/03); Hotărârea din 24 septembrie 2013 (*Cauza Antoneta Tudor împotriva României* — C. 23.445/04); Hotărârea din 21 octombrie 2014 (*Cauza Naidin împotriva României* — C. 38.162/07).

IX. Răspunsul Ministerului Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

28. Prin Adresa nr. 1.174/C/1.981/III-5 din 30.05.2017, Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu se verifică, în prezent, practica judiciară, în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii cu privire la problema de drept ce face obiectul sesizării.

X. Raportul asupra chestiunilor de drept

29. Prin raportul întocmit în cauză, conform art. 520 alin. (7) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că nu sunt îndeplinite, cumulat, condițiile prevăzute de art. 519 din același cod pentru declanșarea mecanismului privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

30. Examinând sesizarea, raportul întocmit de judecătorul-raportor și problemele de drept a căror dezlegare se solicită, constată următoarele:

31. Înainte de cercetarea în fond a problemei de drept supuse dezbaterii, Înalta Curte de Casație și Justiție —

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept trebuie să analizeze dacă sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

32. Potrivit dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, „Dacă în cursul judecării, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

33. Luând ca reper textul legal citat, rezultă că legislatorul a instituit următoarele condiții de admisibilitate pentru declanșarea acestei proceduri, care se impun a fi întrunite cumulativ:

- existența unei cauze aflate în curs de judecată;
- cauza să fie judecată în ultimă instanță;
- cauza care face obiectul judecării să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza;

— soluționarea cauzei pe fond să depindă de chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită;

— chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită să fie nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat și nici să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

34. O primă observație care se impune este aceea că nu există niciun dubiu că primele trei condiții de admisibilitate sunt îndeplinite în speță. Astfel, întrebarea referitoare la noțiunea de poliție politică, prevăzută de art. 54 lit. j) din Legea nr. 188/1999, a fost adresată instanței supreme, în temeiul art. 520 din Codul de procedură civilă, de un complet de judecată al Curții de Apel București, aflat în recurs, investit legal cu soluționarea unei cauze de contencios administrativ, iar de lămurirea chestiunii amintite depinde soluționarea pe fond a cauzei respective.

35. Ultima condiție ce se degajă din prevederile art. 519 din Codul de procedură civilă nu este însă îndeplinită.

36. Astfel, așa cum s-a arătat în mod constant în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept al Înaltei Curți de Casație și Justiție, noțiunea de „chestiune de drept” nu este definită de art. 519 din Codul de procedură civilă, în doctrină stabilindu-se cu privire la acest aspect că problema de drept supusă analizei instanței supreme în cadrul procedurii hotărârii prealabile trebuie să fie una reală, să vizeze o normă de drept îndoielnică, imperfectă, lacunară sau neclară. Chestiunea de drept supusă dezbaterii trebuie să fie una veritabilă, legată de posibilitatea de a interpreta diferit un text de lege, fie din cauză că acest text este incomplet, fie pentru că nu este corelat cu alte dispoziții legale, fie pentru că se pune problema că nu ar mai fi în vigoare (Decizia nr. 16 din 23 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 779 din 5 octombrie 2016).

37. De asemenea, instanța supremă a arătat în jurisprudența sa că, pentru ca mecanismul reglementat prin art. 519 din Codul de procedură civilă să nu fie deturnat de la scopul firesc al unificării practicii judiciare și utilizat pentru tranșarea în concret a aspectelor litigioase aflate pe rolul instanței de trimitere, Înalta Curte de Casație și Justiție trebuie să dea chestiunii de drept o rezolvare de principiu, iar acea problemă de drept să prezinte o dificultate serioasă, care să justifice intervenția instanței supreme.

38. Or, în speță, completul care a formulat sesizarea, potrivit art. 520 din Codul de procedură civilă, solicită interpretarea unui

text de lege care nu comportă o reală și serioasă dificultate de interpretare, fiind suficientă citirea art. 54 lit. j) din Legea nr. 188/1999, în corelare cu dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008, pentru a putea fixa câmpul de aplicare a textului legal în discuție.

39. După cum s-a arătat într-o decizie recentă, pronunțată de către Înalta Curte de Casație și Justiție, în cadrul aceluiași mecanism de unificare a practicii judiciare (Decizia nr. 52 din 3 iulie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 501/1/2017), fiind citat un raport al Curții de Casație franceze, problema de drept supusă dezlegării trebuie să prezinte un anumit nivel de dificultate, numai astfel justificându-se intervenția instanței supreme, care nu se confundă însă cu un serviciu de consultanță juridică, iar dificultatea problemei de drept nu îl derobează pe judecătorul cauzei de obligația de a judeca.

40. Pe de altă parte, este dificil de justificat caracterul de noutate al problemei de drept puse în discuție de către completul de judecată din cadrul Curții de Apel București care a formulat sesizarea.

41. Astfel, conceptul de „poliție politică” a fost introdus în sistemul nostru juridic prin art. 5 alin. (1) din Legea nr. 187/1999: „Prin *poliție politică* se înțelege toate acele activități ale securității statului sau ale altor structuri și instituții cu caracter represiv, care au vizat instaurarea și menținerea puterii totalitar comuniste, precum și suprimarea sau îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.”

42. Deși actul normativ amintit nu mai este în vigoare, conceptul de poliție politică nu a primit din partea legislatorului o nouă accepțiune, din întreg ansamblul normativ al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 rezultând cu evidență că și în prezent acesta are aceeași semnificație.

43. În această chestiune, contrar susținerilor titularului sesizării, există jurisprudență a Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios-administrativ și fiscal, precum și jurisprudență relevantă a Curții Constituționale a României și a Curții Europene a Drepturilor Omului.

44. Astfel, Curtea de Apel București, prin Sentința civilă nr. 845 din 11.04.2006, pronunțată în Dosarul nr. 28.988/2/2004, a statuat că persoana față de care s-a stabilit că a fost colaborator al Securității intră în câmpul de aplicare al art. 54 lit. j) din Legea nr. 188/1999. La rândul său, Curtea Constituțională a României, examinând textul legal în discuție, ca urmare a excepției de neconstituționalitate invocate de către o persoană față de care s-a stabilit că a fost colaborator al Securității, a statuat, printre altele, că legiuitorul este liber să stabilească condițiile de acces în funcțiile publice, că instituirea prin lege a unor condiții pentru ocuparea unor funcții sau exercitarea unor profesii nu reprezintă o încălcare a dreptului la muncă și la alegerea profesiei, că o astfel de condiție asigură funcționarea administrației publice pe baza respectării principiilor democrației, precum și credibilitatea și loialitatea funcționarilor publici (Decizia nr. 41 din 24.01.2006, menționată la paragraful 26).

45. De asemenea, Curtea de la Strasbourg, prin Hotărârea din 21 octombrie 2014, pronunțată în Cauza *Naidin împotriva României*, a luat în examinare situația unui fost colaborator al Securității, căruia pe temeiul dispozițiilor Legii nr. 188/1999 i s-a interzis accesul la o funcție publică. Relevante din perspectiva discuției din această cauză sunt, în special, paragrafele 47—54 ale hotărârii instanței europene, redate în continuare:

„47. În speță, Curtea observă că art. 50 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici introduce o distincție între persoanele care doresc să se integreze sau reintegreze în serviciul public, întemeiată pe trecutul acestora. La fel ca în cazul restricțiilor instituite în numeroase țări postcomuniste, persoanele care au colaborat cu Securitatea nu

pot fi integrate sau reintegrate în funcția publică (pentru dispozițiile anumitor sisteme juridice naționale referitoare la restricțiile privind accesul la un loc de muncă pentru motive politice, a se vedea *Sidabras și Džiautas*, citată anterior, pct. 30 și următoarele).

48. Curtea ia act de decizia Curții Constituționale din 24 ianuarie 2006, conform căreia interdicția privind accesul la funcția publică al foștilor colaboratori cu poliția politică este justificată de loialitatea care se dorește din partea tuturor funcționarilor față de regimul democratic.

49. În această privință, Curtea reamintește că, din principiu, statele au interes legitim de a reglementa condițiile de angajare în serviciul public. Un stat democratic are dreptul de a impune ca funcționarii acestuia să fie loiali principiilor constituționale care stau la baza sa (*Vogt împotriva Germaniei*, 26 septembrie 1995, pct. 59, seria A, nr. 323, și *Sidabras și Džiautas*, citată anterior, pct. 52).

50. În speță, Curtea trebuie să țină seama în special de situația României sub regimul comunist și de faptul că, pentru a evita repetarea experienței trecute, statul trebuie să se întemeieze pe o democrație care se poate apăra prin ea însăși [*Vogt*, citată anterior, pct. 59; *Sidabras și Džiautas*, citată anterior, pct. 54; *Bester împotriva Germaniei* (dec), nr. 42.358/98, 22 noiembrie 2001, și *Knauth împotriva Germaniei* (dec), nr. 41.111/98, 22 noiembrie 2001].

51. Având în vedere considerentele precedente, Curtea admite că diferența de tratament aplicată reclamantului, și anume eliminarea oricărei posibilități a acestuia de a fi angajat în funcția publică, viza scopuri legitime, în speță, protejarea securității naționale, a siguranței publice și a drepturilor și libertăților altora [a se vedea, *mutatis mutandis*, *Rekvenyi împotriva Ungariei* (MC), nr. 25.390/94, pct. 41, CEDO 1999-III, și *Sidabras și Džiautas*, citată anterior, pct. 55].

52. Rămâne să se stabilească dacă măsura în litigiu era proporțională.

53. Reclamantul denunță caracterul absolut al interdicției și neluarea în considerare a naturii nesemnificative, în opinia acestuia, a acțiunilor sale.

54. În ceea ce privește primul argument al reclamantului, Curtea observă că perspectivele profesionale ale reclamantului nu au fost eliminate decât în ceea ce privește funcția publică. Funcționarii publici, în special cei care ocupă posturi cu un grad înalt de răspundere, de natura celor în care dorește să se reintegreze reclamantul, exercită o parte din suveranitatea statului. Interdicția aplicată reclamantului nu este așadar disproporționată în raport cu scopul legitim al statului de a asigura loialitatea persoanelor responsabile pentru protejarea interesului general.”

46. De asemenea, Curtea de Apel Iași, prin Decizia nr. 1.054 din 2 noiembrie 2016, menționată mai sus (paragraful 22), a reținut, în esență, că îi este interzis reclamantului să ocupe o funcție publică, după intrarea în vigoare a Legii nr. 161/2003 și după constatarea calității de colaborator al Securității a acestuia.

47. Nu în ultimul rând, se constată că însăși instanța supremă, prin Secția de contencios administrativ și fiscal, s-a pronunțat asupra chestiunii de drept ce face obiectul sesizării, prin Decizia nr. 1.740 din 23 martie 2007, statuând că celui față de care s-a stabilit că a fost colaborator al Securității i se aplică prevederile art. 54 lit. j) din Legea nr. 188/1999.

48. În aceste condiții este evident că nu se mai poate discuta despre noutatea problemei de drept a cărei dezlegare se solicită.

49. Pentru considerentele arătate, constatând că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, în temeiul art. 521 alin. (1) din același cod,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 20.249/3/2015, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dacă noțiunea de «poliție politică», prevăzută de art. 54 lit. j) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, o include și pe cea de «colaborator al Securității» (colaborator al poliției politice comuniste), astfel cum este definită de art. 5 alin. (3) raportat la art. 5 alin. (1) din Legea nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea poliției politice comuniste, cu modificările și completările ulterioare, respectiv de art. 2 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, cu modificările ulterioare, sau se referă doar la cea de «lucrător al Securității» (agent al poliției politice comuniste), astfel cum este definită de art. 5 alin. (2) raportat la art. 5 alin. (1) din Legea nr. 187/1999, respectiv de art. 2 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008”.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 septembrie 2017.

PREȘEDINTELE SECȚIEI
DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
IONEL BARBĂ

Magistrat-asistent,
Aurel Segărceanu

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

